

Р Е Ш Е Н И Е
№ 160
гр.Перник, 22 април 2015 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание проведено на трети април през две хиляди и петнадесета година, в състав:

СЪДИЯ: СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря И.И.***, като разгледа докладваното от съдията административно дело № 119/2015г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно процесуалния кодекс, във вр. с чл. 13, ал. 5 от Закона за социалното подпомагане.

Образувано е по жалба от Д.Д.К.,*** против Заповед № Ц-3253 от 19.01.2015г. на Директора на Дирекция "Социално подпомагане" - Перник, потвърдена с решение № РД 01-13 от 10.02.2015г. на Директора на Регионална дирекция за социално подпомагане /РДСП/ - Перник, с която се отказва отпускането на еднократна помощ по чл. 16 от ПП на ЗСП за инцидентно възникнала нужда.

В жалбата не се посочват конкретни пороци на оспорвания акт. Излагат се чисто житейски доводи и се прави искане заповедта да се отмени. В съдебно заседание пълномощника на жалбоподателя пледира жалбата да се уважи. Претендира и за присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата-директорът на Дирекция "Социално подпомагане" Перник не се явява, не изпраща представител и не заявява становище по съществото на спора.

Административен съд-Перник, като съобрази събраните по делото доказателства, доводите на страните и след проверка на обжалвания административен акт по реда на чл.168 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срок, от страна, която има право и интерес от обжалването, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Атакува се акт, който е преминал през изискуемия се административен ред на оспорване, като предпоставка за съдебен контрол, поради което подадената жалба е процесуално допустима и се дължи

нейното разглеждане по същество.

По фактите:

Производството пред административния орган е започнало по молба-декларация вх. № Ц-3253 от 23.12.2014г. подадена от Д.Д.К. до Директора на Дирекция "Социално подпомагане" гр. Перник. С нея е поискано отпускането на еднократна помощ за инцидентно възникнала нужда от заболяване. Към искането са приложени експертно решение на ТЕЛК, епикризи и фактури.

От служители на дирекция социално подпомагане е изготвена социална анкета и социален доклад. От тях се установява, че жалбоподателя е пенсионер на 78 години и е разведен. Живее сам в с. Ноевци, общ. Брезник в собствено жилище при скромни социално битови условия. Същият е лице, със трайна неработоспособност удостоверена с решение № 704 от 14.03.2005г. на ТЕЛК при МБАЛ "Р. Ангелова" АД с пожизнен срок. През месеците юни и юли 2014г. е претърпял оперативни интервенции с диагноза-***. На 10.09.2014г. е постъпил в МБАЛ"Р. Ангелова" АД с диагноза-*** и е направена операция на дясното му око. За поставянето на вътрешноочна леща е заплатил 300лв.. Впоследствие е закупил и коригиращи очила на стойност от 40лв.. Проверяващите са констатирали, че получава месечна пенсия в размер на 456 лв. и помощ по ПП на ЗИХУ в размер на 19.50лв., както и е получил през м. 10.2014г. сума в размер на 383.50лв. годишна рента на отдадена под аренда земеделска земя. Въз основа на тези си констатации, социалният работник е предложил да се постанови отказ за предоставяне на еднократна помощ по чл. 16 от ПП на ЗСП, тъй като не е установена инцидентно възникнала нужда от една страна, а от друга доходите, който получава са достатъчни за да покрият тези му разходи.

Със заповед № Ц-3253 от 19.01.2015г. Директора на Дирекция "Социално подпомагане" гр. Перник е отказал отпускане на еднократна помощ за инцидентни нужди по чл.16 от ППЗСП, поради липса на инцидентно възникнала нужда.

Заповедта е обжалвана по административен ред пред директора на РД "СП" – гр.Перник, който с решение № РД 01-13/10.02.2015г. отхвърля жалбата. Прието е, че заповедта е правилна, тъй като няма неочаквано възникнали потребности.

Така описаната фактическа обстановка се установява от представената и приета като доказателство по делото административна преписка и въз основа нея, съдът от правна страна намира следното:

Нормата на чл. 168 от АПК задължава съда да извърши проверка на обжалвания административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Предмет на оспорване в настоящето производство е заповед на директора на дирекция "Социално подпомагане" гр. Перник, с която е отказано отпускането на еднократна помощ по реда на чл. 16 от ПП на

ЗСП. Според чл. 13, ал. 2 от ЗСП социалните помощи се отпускат, респ. се отказват, със заповед на Директора на Дирекция "Социално подпомагане" или от упълномощено от него длъжностно лице. Атакувания акт е издаден в писмена форма и има необходимите реквизити посочени в чл. 59 от АПК, с посочване на фактическите и правни основания послужили за издаването ѝ. Въз основа на това съдът намира, че заповедта е издадена от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия и в предписаната от закона форма за действителност, поради което не се установяват отменителни основания по чл. 146, т. 1 и т. 2 от АПК.

Спазени са административно производствените правила при издаването ѝ. Направена е проверка и е изготвен социален доклад, в който са изследвани релевантните за казуса обстоятелства. Спазени са и законоустановените в чл. 20 от ПП на ЗСП срокове за произнасяне. С оглед на това не са налице отменителни основания по чл. 146, т. 3 от АПК, които да послужат като самостоятелно основание за отмяна на атакуваната заповед.

Право на социално подпомагане имат българските граждани, които поради здравни, възрастови, социални и други независещи от тях причини не могат сами чрез труда си или доходите, реализирани от притежавано имущество, или с помощта на задължените по закон да ги издържат лица да осигуряват задоволяване на основните си жизнени потребности, съгласно чл. 2, ал. 3 от ЗСП. Правото на еднократна социална помощ по чл. 16, ал. 1 от ПП на ЗСП за задоволяване на инцидентно възникнали здравни, образователни, комунално-битови и други жизненоважни потребности е вид право на социално подпомагане, поради което освен съответната инцидентно възникнала потребност, следва да са налице и предпоставките, посочени в чл. 2, ал. 3 от ЗСП, за правото на социално подпомагане въобще.

В случая се оспорва отказ за издаване на позитивен за жалбоподателя административен акт и при това положение, оспорващият трябва да установи, че са били налице условията за издаването му по силата на чл. 170, ал. 2 от АПК. В тази връзка са и дадените указания по делото. В процесния случай, жалбоподателят не доказва, че са били налице (към датата на отказа) условията за отпускане на исканата от него социална помощ. Т. е. в процесния случай, задължение на К. е да установи, че поради здравни, възрастови, социални и други независещи от него причини не може сам чрез реално получаваните от него доходи да осигури необходимите средства за закупуване на вътрешноочната леща във връзка с направената му операция на дясното око, преглед и закупуване на коригиращи очила. Същественото в разпоредбата на чл. 16, ал. 1 от ПП на ЗСП е дали лицето, което иска еднократна помощ, е изпаднало в трудна житейска ситуация поради инцидентно възникналите и конкретно посочени жизненоважни потребности, с която не би могло да се справи

само. Административния орган е мотивирал отказа си да отпусне исканата помощ с направената от него преценка, че не е налице инцидентно възникнала нужда. Мотиви в тази връзка са изложени и в социалния доклад. По направеното от жалбоподателя искане за социална помощ е проведена анкета, при която социалният работник е взел предвид констатираните от него обстоятелства, отнасящи се до възможността на К.*** да се самоиздържа. Приел е, че не е налице инцидентно възникнала нужда, която да не може да се задоволи с доходите, който има лицето и с оглед на това е направил предложение за отказ, съгласно чл. 27, ал. 7 от ПП на ЗСП. Тези фактически основания довели до постановяване на атакувания акт се възприемат изцяло, защото социалния доклад не е правно нищо, а е доказателствено средство съдържащо данни, свързани с факти и обстоятелства от значение за претендираното от жалбоподателя право на еднократна социална помощ по чл. 16, ал. 1 от ПП на ЗСП и същият представлява и мотиви на акта. Като неоспорен от страните се цени в цялост и от него се установява, че е налице здравословен проблем, които не се приема за инцидентно възникнал, както и че К.*** има възможност да се самоиздържа, тъй като получава постоянни ежемесечни доходи от пенсия в размер на 456.20лв., както и доходи от рента на земя, получени през 2014г. в размер на 383.50лв. и посредством тях може да задоволи своите потребности. В случая, видно от представени фактури помощта е поискана за закупена вътрешноочна леща в размер на 300лв, както и за корекция за очила и преглед при специалист на стойност от 122.74лв.. Тъй като се оспорва отказ следва да се провери дали са налице предпоставки за отпускане на тази помощ. На първо място трябва да се отговори на въпроса налице ли е инцидентно възникнала нужда. От приложена по делото епикриза се установява, че заболяването старческа "катаракта" на дясно око не е инцидентно възникнало при жалбоподателя, поради това, че същото датира отпреди години. Дали и кога, оперативна намеса ще бъде извършена е предоставено на заболялото лице. При липса на други относими по казуса доказателства, който да се противопоставят на представените такива с административната преписка се приема, че в случая не е налице неочаквано обостряне на съществуващото хронично заболяване, което да обуслови инцидентно възникнала здравна потребност, за която е поискана помощта. Потребността от закупуването на нови очила би могла да се приеме за инцидентно възникнала нужда, защото като цяло настъпва внезапно и неочаквано в резултат на непредвидими обстоятелства, но при това положение се изследва възможността за самоиздръжка, която е другата предпоставка за отпускане на вид социална помощ. Въз основа на доказателствата по делото се приема, че жалбоподателя има възможност да осигури задоволяване на основните си жизнени потребности, с оглед получаваните от него постоянни доходи. Обстоятелства, които следва да бъдат обсъждани при подадена молба за

еднократна месечна помощ, са изброените от законодателя в нормите на чл. 16, ал. 1 от ПП на ЗСП и чл. 11, ал. 2 от ЗСП - налице ли са инцидентно възникнали потребности на лицата и семействата, и дали са изчерпани всички възможности на тези лица за самоиздръжка или за помощ от други лица, които са задължени по закон да ги издържат. В настоящия случай административният орган като е изследвал изцяло условията по посочените текстове е издал административен акт, който е издаден при правилно прилагане на материално правните норми. В случая не е налице инцидентно възникнала потребност, която да не може да се задоволи от жалбоподателя. При осъществения съдебен контрол за законосъобразност настоящия състав не констатира основания, които да доведат до отмяна на акта в условията на чл. 146 от АПК.

Изложените от пълномощника на жалбоподателя в пледоарията по същество чисто житейски доводи се споделят от състава, но по никакъв начин не оказват влияние върху законосъобразността на оспорения акт и на крайния изход по делото.

При този изход на спора разноси се дължат на ответната страна, но тъй като не са поискани не се присъждат.

Водим от изложеното по-горе и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдия при Административен съд Перник

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д.Д.К.,*** против Заповед № Ц-3253 от 19.01.2015г. на Директора на Дирекция "Социално подпомагане" – Перник.

Решението може да се обжалва пред Върховен административен съд на Република България в 14 дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ:/п/